

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Зорі Олега В'ячеславовича щодо офіційного тлумачення статті 49 Закону України "Про прокуратуру"

м.Київ
10 липня 1998 року
№ 40-у/98

Справа № 2-44/98

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Розенка Віталія Івановича – головуєчий, суддя-доповідач,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
М'ялишнікової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Селівона Миколи Федосовича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Зорі Олега В'ячеславовича щодо офіційного тлумачення статті 49 Закону України "Про прокуратуру" стосовно статусу прокурорсько-слідчих працівників військових прокуратур.

Заслухавши суддю-доповідача Розенка Віталія Івановича та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. У конституційному зверненні майор Зоря О.В. зазначає, що після переміщення його в 1995 році з м.Полтави до м.Києва на посаду прокурора слідчого управління військової прокуратури Центрального регіону України Київська міська державна адміністрація та Міністерство оборони України відмовили йому в наданні жилого приміщення у позачерговому порядку, допустивши при цьому суперечливе тлумачення вимог Закону України "Про прокуратуру".

У зв'язку з цим Зоря О.В. просить витлумачити, чи є прокурорсько-слідчі працівники військових прокуратур суб'єктами Закону України "Про прокуратуру", чи розповсюджуються на них пільги, передбачені статтею 49 цього Закону, стосовно позачергового отримання житла.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень 31 березня 1998 року розглянула питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Зорі О.В. При голосуванні голоси суддів розділилися порівну і рішення щодо відкриття чи відмови у відкритті конституційного провадження у справі прийнято не було.

Колегія суддів прийняла ухвалу про передачу матеріалів справи для розгляду на засіданні Конституційного Суду України.

3. Із матеріалів справи вбачається, що порушені автором конституційного звернення питання вирішені у ряді законодавчих актів України.

Так, відповідно до Закону України "Про прокуратуру" складовою частиною системи органів прокуратури є військові прокуратури (ст.13), а їх прокурори і слідчі віднесені до кадрів органів прокуратури (ст.46-1). У своїй службовій діяльності вони керуються Законом України "Про прокуратуру", а службу проходять відповідно до закону України "Про загальний військовий обов'язок і військову службу", інших законодавчих актів України, якими встановлено правові та соціальні гарантії, пенсійне, медичне, інші види постачання і забезпечення, передбачені законодавством для осіб офіцерського складу Збройних Сил України.

Ці закони, а також Житловий кодекс України не надають прокурорам і слідчим військових прокуратур права позачергового отримання житла. У статті 49 Закону України “Про прокуратуру”, на яку посилається Зоря О.В., врегульовані питання матеріального і соціального забезпечення невійськових прокурорів і слідчих. Зокрема, у разі призначення на роботу в іншу місцевість вони протягом шести місяців повинні бути забезпечені місцевими органами виконавчої влади упорядкованим жилим приміщенням у позачерговому порядку.

Письмові роз’яснення з цих питань були надані Зорі О.В. Головним управлінням житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації та Центральним квартирно-експлуатаційним управлінням Міністерства оборони України. У липні 1995 року рішенням житлової комісії за місцем служби Зоря О.В. був поставлений на квартирний облік у м.Києві як такий, що потребує поліпшення житлових умов.

30 січня 1998 року Залізничний районний суд м.Києва задовольнив позов Зорі О.В. і зобов’язав Міністерство оборони України надати позивачу квартиру у позачерговому порядку. За касаційною скаргою Міністра оборони України Київський міський суд скасував рішення Залізничного районного суду і направив цивільну справу на новий розгляд. Розгляд справи не завершено.

Отже, порядок реалізації конституційного права на житло прокурорами і слідчими, у тому числі військових прокуратур, врегульований законами України “Про прокуратуру” та “Про загальний військовий обов’язок і військову службу”. Згідно з цим порядком і було розглянуто житлове питання Зорі О.В. за місцем його роботи та проживання. Не задовольнившись прийнятими рішеннями, Зоря О.В. звернувся до судів загальної юрисдикції, де його заяви знаходяться в стадії розгляду.

Викладене засвідчує відсутність підстав для офіційного тлумачення статті 49 Закону України “Про прокуратуру”.

Враховуючи наведене та керуючись статтею 150 Конституції України, статтями 45, 50 та 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Зорі Олега В'ячеславовича щодо офіційного тлумачення статті 49 Закону України "Про прокуратуру" стосовно статусу прокурорсько-слідчих працівників військових прокуратур за відсутністю підстав для конституційного звернення.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ